12/08/2020

Η κηδεία μια εξέχουσας προσωπικότητας της Ορθοδοξίας στη Δυτική Ευρώπη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Εχθές, 11 Αυγούστου 2020, στο Μοναστήρι της Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου στο Bussy-en-Othe (Γαλλία), έλαβε χώρα η κηδεία του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου πατρός Boris Bobrinskoy. "Ήταν μία ημέρα αξιοσημείωτη για την Ορθοδοξία στην Δυτική Ευρώπη. Ημέρα ενότητας και αλληλεγγύης, που η Εκκλησία μας σήμερα έχει τόση ανάγκη" ανέφερε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου κ. Αθηναγόρας.

Διαβάστε τη σχετική ανακοίνωση του Σεβασμιωτάτου:

Ο πατήρ Boris εκοιμήθη εν Κυρίω τη νύχτα της 6ης προς 7 Αυγούστου 2020, υπό το φως της Μεταμορφώσεως του Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού. Και μόνο τυχαίο δεν είναι αυτό, διότι ο ίδιος ο πατήρ Boris ήταν πραγματικό φως για

πολλούς, ως προσωπικότητα, ως θεολόγος, ως ιερέας και βεβαίως ως πνευματικός πατέρας. Για όλους εμάς, όσοι τον γνωρίζαμε από κοντά, ήταν φως στο σκοτάδι, παράδειγμα προς μίμηση.

Εκατοντάδες πιστοί συγκεντρώθηκαν για να προσευχηθούν για την ανάπαυση της ψυχής του και να τον συνοδέψουν μέχρι το μνήμα του, στο κοιμητήριο του Bussy-en-Othe. Πρώτα τελέστηκε η Θεία Λειτουργία από τον Πρωτοπρεσβύτερο Alexis Struve, Αρχιερατικό Επίτροπο των Ενοριών Ρωσικής Παραδόσεως, πλαισιούμενου από ιερείς και διακόνους και με τις υπέροχες ψαλμωδίες των μοναχών της Μονής, υπό την διεύθυνση της Ηγουμένης Αιμιλιανής. Ακολούθησε η κηδεία, την οποία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, επίσης πλαισιούμενου από ιερείς και διακόνους των κατά τόπους ορθοδόξων Εκκλησιών. Οι ύμνοι εψάλησαν στα γαλλικά από χορωδία υπό την διεύθυνση του κ. Pierre Rehbinder.

Η σύζυγος του πατρός Boris, πρεσβυτέρα Ελένη, και τα παιδιά και τα εγγόνια τους κάθονταν δίπλα στο φέρετρο. Μεταξύ άλλων παρόντες και ορισμένοι ιεράρχες (ο Μητροπολίτης Βελγίου κ. Αθηναγόρας, ο Αρχιεπίσκοπος Τελμησσού κ. Ιώβ και ο Επίσκοπος Domodedovo κ. Συμεών), καθώς και ο Dom Michel Mallèvre, Δομινικανός και αρχισυντάκτης του οικουμενικού περιοδικού Istina και ως εκ τούτου εκπρόσωπος της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Ήταν αξιοσημείωτο το πως η μορφή της ενότητας, τέτοια η οποία ήταν ο πατήρ Boris, στην κηδεία του συγκέντρωσε ορθόδοξους κληρικούς γύρω από την ίδια αγία Τράπεζα να μεταλάβουν Σώμα και Αίμα Χριστού. Δυστυχώς, η ενότητα αυτή δεν είναι πλέον εμφανής, διότι οι ορθόδοξοι χριστιανοί της Διασποράς είναι περισσότερο διαιρεμένοι από ποτέ, καθώς το Πατριαρχείο της Μόσχας διέκοψε την Κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο εξαιτίας της χορήγησης της Αυτοκεφαλίας στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας. Η διακοπή της Κοινωνίας είναι εξαιρετικά οδυνηρή και απαράδεκτη. Οι ορθόδοξοι χριστιανοί της Δυτικής Ευρώπης θέλουν αυτή η θλιβερή απόφαση να λάβει τέλος το συντομότερο δυνατό και να τελέσουμε και πάλι μαζί την Θεία Λειτουργία. Τι χριστιανική μαρτυρία θα δώσουμε μέσα σε έναν κόσμο ο οποίος απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τον Θεό και την Εκκλησία Του; Μόνο μαρτυρία διαίρεσης, ενώ καλούμαστε στην ενότητα και στην φιλανθρωπία. Ας ευχηθούμε και ας συνέργαστούμε για την αποκατάσταση της ενότητάς μας.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι ο πατήρ Boris θα μας βοηθήσει σε αυτό, κυρίως να ξεπεράσουμε αυτή την παρεξήγηση και κάθε διαφωνία, ώστε να μπορέσουμε να είμαστε παράδειγμα ενότητας, τέτοιας την οποία ο ίδιος ο Χριστός επιθυμεί από εμάς. Έχουμε αυτή την πεποίθηση, διότι ο πατήρ Boris ο ίδιος είχε τις

απαραίτητες ικανότητες να κτίζει γέφυρες, να βάζει τα πράγματα σε προοπτική και να δίνει καλές ποιμαντικές και πνευματικές συμβουλές. Το βλέμμα του και λίγα λόγια αρκούσαν για να σας φέρουν στην ορθή οδό. Ήταν επίσης άνθρωπος του διαλόγου, τόσο μεταξύ των διορθοδόξων όσο και των οικουμενικών. Αυτές του οι ικανότητες τον έκαναν αληθινό οικοδόμο γεφυρών, συμφιλιωτή και παράδειγμα για όλους μας.

Μετά την κηδεία, οι πιστοί προσκλήθηκαν σε ένα ελαφρύ γεύμα στην αυλή της Μονής, όπου κλήρος και πιστοί είχαν την δυνατότητα να συμπαρασταθούν την οικογένεια και τις μοναχές στην δοκιμασία τους.

Ο πατήρ Boris Bobrinskoy γεννήθηκε στο Παρίσι στις 25 Φεβρουαρίου 1925 σε μία οικογένεια Ρώσων εμιγκρέδων. Αφού φοίτησε στο σχολείο των Ιησουιτών Πατέρων (πιο συγκεκριμένα στη Namour στο Βέλγιο), έλαβε τη θεολογική του εκπαίδευση στο Ινστιτούτο του Αγίου Σεργίου στο Παρίσι, με το οποίο παρέμεινε στενά συνδεδεμένος για πολλά χρόνια. Το 1954 έγινε καθηγητής της Δογματικής και το 1993 Πρύτανης του Ινστιτούτου. Ανακάλυψε τα πνευματικά θεμέλια της θεολογικής τους μορφώσεως με τους καθηγητές του, μεγάλες μορφές της Σχολής των Παρισίων, όπως ο πατήρ Νικόλαος Afanassieff, ο πατήρ Γεώργιος Florovsky και ο πατήρ Αλέξανδρος Schmemann, με μία αναγεννημένη προσοχή στους Πατέρες της Εκκλησίας και στις Βιβλικές πηγές. Έγινε διδάκτορας θεολογίας. Ως ιερέας, ανέπτυξε μία πολύ ενεργή ποιμαντική δραστηριότητα. Στα τέλη της δεκαετίας του 1960, έγινε Προϊστάμενος της γαλλόφωνης ενορίας της Αγίας Τριάδος στο Παρίσι, η οποία βρίσκεται στην κρύπτη του Ορθόδοξου Καθεδρικού Ναού του Αγίου Αλεξάνδρου Nevsky. Ως πνευματικός πατέρας, ήταν πάντοτε διαθέσιμος για το μυστήριο της εξομολογήσεως. Με τον τρόπο αυτό, ήταν ένα πραγματικό πνευματικό καταφύγιο για αμέτρητους ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένων πολλών νέων.